Thanatos o Kratos

written by Ramón Flecha | 27 de July de 2024

Els centres educatius estan contínuament bombardejats pel discurs coercitiu que coacciona a adolescents per a tindre relacions tòxiques. Entre molts altres exemples està la molt arcaica doble moral del "*fuckzone / friendzone*", col·locant en la primera a les persones més masclistes i en la segona a les més igualitàries. Eixa doble moral tan clarament reflectida en eixos termes té com a base la consideració de maldat com un instint o pulsió humana que proporciona excitació, mentres la bondat queda com a avorrida. Una adolescent reflectia en una revista juvenil eixa coacció juntament amb una gran inconsciència de les conseqüències per a la seua vida i la seua salut:

> *«Els meus pares em diuen que em case amb un xic bo i jo els faig molt de cas, fins que m'haja de casar em dedique a divertir-me amb xics roïns»*

Hi ha conceptes que contribuïxen a eixe discurs coercitiu i un d'ells és el concepte de Thanatos. Per a previndre relacions tòxiques, l'educació ha d'ajudar a revelar eixa coerció per a ajudar a no haver de sotmetre's a ella.

Encara que veiem tots els dies com hi ha moltes persones que decidixen fer no sols el que perjudica altres persones sinó també a si mateixes, continuem reaccionant amb sorpresa. Com pot ser que tinguen relacions sexuals amb els

qui els menyspreen i fins i tot els estan escopint en la cara? També se sap que fumar és perjudicial, però per a eixe i altres hàbits s'han elaborat conceptes com ara addicció. Però hi ha altres comportaments per als quals encara no s'han elaborat conceptes que servisquen tant per a la seua anàlisi com per a obrir a les persones opcions perquè, si volen, puguen superar-los.

Per a allò que no aconseguia explicar amb l'Eros, Freud va acabar usant el seu concepte de Thanatos. Durant la primera època, va intentar explicar tot amb la pulsió de vida o Eros però, en no aconseguir-ho, va acabar recorrent al concepte de Thanatos o pulsió de mort per a explicar realitats com el sadisme i el masoquisme. Eixe recurs "d'última hora" té greus problemes, tant científics com des del punt de vista dels valors no sexistes i altres. Facilita que hi haja els qui interpreten violències no consentides com a fruit de la pròpia personalitat de la víctima, del seu Thanatos.

El concepte d'addicció és molt més rigorós per a analitzar i donar opcions perquè qui vulga supere eixos comportaments, com les relacions amb persones tòxiques. Però addicció a què? És molt clar que no és addicció a la violència sinó al poder que dona l'exercici de la violència. Per què hi ha els qui gaudixen matant arbitràriament? Perquè això no sols demostra un poder sobre la víctima directa sinó també sobre les víctimes indirectes que tenen por de ser les pròximes víctimes i se sotmeten així a l'assassí. Per què hi ha xics que gaudixen més amb una xica si té nóvio i si li escupen durant la relació? Perquè això demostra un poder sobre la xica i senten que així vencen al seu nóvio. Per què hi ha xiques que diuen que els excita que els escupen en eixa situació? Perquè l'addicció al poder és bidireccional, addicció a exercir-ho i addicció a sotmetre's a ell.

Kratos, el déu de la guerra i del poder, explica molt millor que Thanatos eixes situacions i aporta més eixides per a superar-les. En definir Kratos com addicció al poder, es deixa clar que, com altres addiccions (per exemple, fumar), és adquirida i fruit d'un discurs coercitiu que la imposa. Només conéixer eixe procés, que eixa addicció no és fruit de la seua llibertat o de la seua biologia sinó del seu sotmetiment a un poder extern, ja fa que moltes persones abandonen eixes relacions tòxiques i temps després descobrisquen tant el **plaer del sexe** com l'engany en què fins llavors havien viscut.

[Imagen: Flickr]